

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj P-423/2023-56

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanji Tepša, u parničnom predmetu tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Zoranu Vukiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. iz Rijeke, Nikole Tesle 9/V-VI, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO "JELEN", Čavle, Čavje 17, OIB: 19514046928, zastupanog po punomoćnicima Miljenku Mrakovčiću i Bojanu Miliću, odvjetnicima iz Rijeke, Andrije Medulića 5, uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćniku Antoniu Šćulcu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, objavljene 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO "JELEN", Čavle, Čavje 17, OIB: 19514046928 isplatiti tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 7.652,17 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. veljače 2022. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO "JELEN", Čavle, Čavje 17, OIB: 19514046928 naknaditi tužitelju CROATIA OSIGURANJE d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862 trošak parničnog postupka u iznosu od 2.994,49 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2026. do isplate po stopi koja

se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 14. kolovoza 2023. podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete u iznosu od 7.652,17 EUR sa zakonskom zateznom kamatom. U tužbi navodi da je 7. prosinca 2021. oko 2:00 sata vozačica Alenka Abramović upravljala osobnim vozilom marke Mercedes Klasa CLA, registarske oznake RI 8350-G državnom cestom D3 iz smjera jugozapada prema sjeveroistoku, te da je kod 9 km plus 600 metra 17. dionice sa desne strane na kolnik iznenada istrčala jelenska divljač (košuta) koja je udarila u prednji desni dio vozila, nakon čega se udaljila u šumski predio s desne strane kolnika. Iz navedenog da proizlazi da je do nastanka prometne nezgode došlo uslijed naleta divljači na vozilo koja je pretrčavala kolnik ceste, a koja je izišla iz lovišta kojim upravlja tuženik, uslijed čega da je na vozilu nastala materijalna šteta. Nadalje, navodi da je u smjeru kretanja vozila postavljen prometni znak „divljač na cesti“, koji vrijedi za mjesto događaja, kao i da vozačica Alenka Abramović nije bila pod utjecajem alkohola. O štetnom događaju da je telefonskim putem pozvan predsjednik Lovačkog društva „Jelen“ Zoran Lukić, ali da se isti nije odazvao pozivu policije, pa tako niti izašao na mjesto događaja. Predmetno vozilo koje je u vlasništvu Nevena Abramovića da je u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tužitelja, policom kasko osiguranja broj 004626258144, s rokom važenja od 2. kolovoza 2021. do 2. kolovoza 2022., temeljem koje je, a nakon uvida u dostavljenu dokumentaciju u pogledu osnove i visine štete, 4. veljače 2022. izvršio plaćanje iznosa naknade štete u ukupnom iznosu od 7.652,17 EUR/57.655,30 kuna¹. Istaknuo je i da ne postoje okolnosti koje bi upućivale na odgovornost vozačice Alenke Abramović koja je upravljala vozilom jer prema potvrdi Policijske postaje Rijeka i provedenom alkotestiranju vozačica nije bila pod utjecajem alkohola, a niti bi proizlazilo da je ista prekoračila ograničenje brzine kretanja vozila, slijedom čega da ne postoje okolnosti za oslobođenje lovačkog društva, odnosno tuženika od odgovornosti u smislu članka 1067. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (viša sila, radnja oštećenika ili treće osobe). Stoga, a budući da je tuženik imatelj divljači koja je u predmetnom štetnom događaju uzrokovala štetu za koju je tužitelj isplatio naknadu iz osiguranja, zaključuje da je tuženik, koji je odbio poziv na isplatu predmetnog iznosa u mirnom postupku, pasivno legitimiran u ovome postupku, a da je tužitelj stekao pravo regresa prema tuženiku sukladno odredbi članka 963. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja. Prvenstveno je istaknuo da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za podnošenje tužbe radi naknade štete prouzročene od divljači propisane člankom 82. Zakona o lovstvu, pa da tužbu treba odbaciti. Naveo je da ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer da osporava da je šteta na vozilu osiguranika tužitelja nastala naletom na divljač, kao i da je ista nastala na području

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

lovišta. S tim u vezi, naveo je da na mjestu nesreće nije pronađena uginula divljač, kao niti bilo kakvi tragovi divljači, poput krvi ili životinjske dlake koji bi ukazivali da je štetni događaj posljedica naleta na divljači, te da se događaj dogodio na području lovišta kojim gospodari tuženik. Istaknuo je da je, s obzirom na opseg štete na vozilu, nesporno da bi od posljedica siline naleta, divljač, a naročito košuta, uginula prilikom sudara ili neposredno nakon sudara, a da sve i da je došlo do naleta i štete na području lovišta kojim gospodari tuženik, da osporava da se radilo o divljači. Također, naveo je da sve i da je predmetna šteta nastala na području kojim gospodari tuženik i da je nastala naletom na divljač, da je mišljenja da je do prometne nesreće došlo krivnjom vozačice vozila jer ista nije prilagodila način vožnje prometnim propisima i uvjetima na cesti, niti je postupala s osobitom pažnjom dok je upravljala opasnom stvari, motornim vozilom jer da je upravljala na navedeni način, da bi na vrijeme zapazila i izbjegla divljač, a u svakom slučaju da se zasigurno ne bi dogodila oštećenja u ovolikom razmjeru. U prilogu navedenom, odnosno da vozačica nije postupala sukladno propisima i s dužnom pažnjom, da ide u prilog činjenica da na mjestu događaja nisu pronađeni tragovi kočenja. Nastavno na navedeno, istaknuo je i da je člankom 80. stavkom 6. Zakona o lovstvu propisano da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, a lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta, ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. Slijedom navedenog, zaključuje da ne postoji njegova odgovornost za nastali štetni događaj. U konačnici, naveo je i da osporava visinu tužbenog zahtjeva jer da je ista previsoko određena, budući da naletom na divljač pri upravljanju vozilom sukladno prometnim propisima i s dužnom pažnjom zasigurno ne bi nastala oštećenja za koja tužitelj utužuje regresnu naknadu, odnosno da osporava da bi predmetna oštećenja uopće nastala od divljači, a podredno da bi sva utužena oštećenja nastala od navodnog naleta na divljač temeljem kojeg tužitelj traži regresnu isplatu.

3. Na ročištu 19. prosinca 2023., a temeljem izjave o miješanju dane u podnesku od 24. studenoga 2023. od strane trgovačkog društva Euroherc osiguranja d.d., sukladno odredbi članka 211. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), dopušteno je sudjelovanje umješaka na strani tuženika, budući da je Ministarstvo poljoprivrede imalo sklopljenu policu osiguranja s Euroherc osiguranjem d.d. u vrijeme kada se dogodila predmetna prometna nezgoda.

4. U daljnjem tijeku postupka, a u odnosu na navode tuženika iz odgovora na tužbu, tužitelj je naveo da je iz potvrde Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprave Primorsko – goranska, Postaje prometne policije Rijeka, KLASA: 211-04/21-O/11866, URBROJ: 511-09-34/06-O-282-3/2021 od 10. prosinca 2021. razvidno da su na oštećenim dijelovima vozila registarskih oznaka RI 8350-G pronađeni tragovi dlake životinjskog podrijetla. Istaknuo je i da se prometna nezgoda dogodila na ravnom i pregledom dijelu državne ceste, D3 smjer jugozapad – sjeveroistok, slijedom čega da je životno i logično da je divlja životinja, odnosno jelenska divljač (košuta) neočekivano i iznenada istrčala na cestu na način da ju vozačica ni na koji način nije mogla izbjeći. Stoga da su navodi tuženika iz odgovora na tužbu u cijelosti paušalni, te da iste ničim ne dokazuje.

5. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao na prigovoru promašene pasivne legitimacije jer da se prometna nezgoda nije dogodila na području lovišta kojim gospodari. Nadalje, istaknuo je da je u potvrdi o prometnoj nesreći navedeno da je na oštećenom vozilu pronađena dlaka životinjskog porijekla, ali da nije konstatirano radi li se o dlaci koja potječe od divljači (i koje), neke domaće životinje ili čak odbjeglog kućnog ljubimca, kao i da policija ne posjeduje stručna znanja, niti je ovlaštena utvrditi temeljem pronađene dlake radi li se o dlaci pojedine divljači, domaće životinje ili čak odbjeglog kućnog ljubimca. Naveo je da je predložio provođenje veterinarskog vještačenja u slučaju da sud smatra da je do naleta na životinju došlo i da je do naleta došlo na mjestu kojem je prijavljena prometna nesreća, ali da nije priznao da je do nesreće došlo na navedenom mjestu i u vrijeme, kao i gdje, kada i na koji način je do prometne nesreće došlo. S druge strane, da iz dokumentacije koja prilaži spisu proizlazi da na mjestu nesreće prilikom izlaska policije, niti u danima nakon izlaska policije na navodnom mjesto događaja nije pronađena uginula divljač, te da na mjestu nesreće nema tragova životinjski krvi, a da to ukazuje da do prometne nesreće nije došlo kako je to opisano. Navedeno da proizlazi iz navoda iz dokumentacije da na navodnom mjestu prometne nezgode nisu pronađeni tragovi kočenja, niti bilo kakva oštećenja ili naznake koje mogle potvrditi da je do prometne nesreće i navodnog naleta na divljač došlo upravo na tom mjestu. Neovisno o navedeno, a ukoliko je do naleta uistinu i došlo da vozačica nije vozila s povećanim oprezom i po pravilima s obzirom da bi u suprotnom ista reagirala i pokušala izbjeći divljač na način da zaobiđe divljač ili maksimalno uspori, odnosno da se zaustavi, a kako bi se šteta što je moguće više smanjila ili u potpunosti izbjegla. Također, a opreza radi, naveo je i da se u neposrednoj blizini mjesta na kojem je došlo do navodnog naleta na divljač dio ljudi bavi stočarstvom tipa ovčarstvo, te proizvode domaće mlijeko i razno razne sireve (poznati grobnički sir), radi čega da je legitimna pretpostavka da je neka od npr. ovaca prilikom ispaše zalutala i pojavila se na cesti, kao i da je moguće da je nekoj trećoj fizičkoj osobi kada je vodila pse u šetnju u planine ili šumu pobjegao pas prilikom šetnje ili čak iz vozila, te istrčao na cestu kada je vozačica oštećenog vozila naletila na istog. U konačnici, opetavno je ukazao na odredbu članka 80. stavka 6. točke 1. Zakona o lovstvu kojom je određeno da za štetu nastalu naletom na divljač odgovara i vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi.

6. Umješač na strani tuženika u cijelosti se pridružio navodima tuženika.

7. Sud je u tijeku postupka izveo dokaze uvidom u dokumentaciju priležuću spisu, iskaz svjedoka Alenke Abramović, Eduarda Mravića i Andrije Gende, te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ing. Alberta Grabovca i očitovanje vještaka.

8. Sud nije proveo dokazni prijedlog tuženika da se u postupku sasluša zastupnik po zakonu tuženika Orlando Frančišković, budući da se provedbom navedenog dokaznog prijedloga ne bi utvrdile činjenice relevantne za odluku u ovoj pravnoj stvari. Naime, iz zapisnika o očevidu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprave Primorsko – goranske, Postaje prometne policije Rijeka, KLASA: 511-09-34/06-O-282-2/2021 od 28. prosinca 2023. (list 96-99 spisa), proizlazi da je od strane policije kontaktiran predsjednik Lovačkog društva „Jelen“ Zoran Lukić, iz čega proizlazi da je došlo do promjene predsjednika tuženika, slijedom čega predloženi zastupnik po zakonu tuženika nema neposrednih saznanja o predmetnom štetnom događaju. Isto

tako, saslušanje zastupnika po zakonu tuženika je suvišno, budući da je isto predloženo na okolnost uzročno-posljedične veze, odnosno na okolnost da bi, s obzirom na opseg štete na vozilu, divljač zasigurno uginula, pa da šteta nije nastala na navedeni način, a na koju okolnost je sud proveo dokaz vještačenjem po vještaku prometne struke. Također, sud nije proveo ni dokazni prijedlog biološkim vještačenjem izuzete dlake, budući da je, prema stavu ovoga suda, provednim dokazima, i to dokumentacijom priloženom spisu, kao i saslušanjem svjedoka Alenke Abramović, koja je predmetne zgode upravljala vozilom, u dovoljnoj mjeri utvrđena činjenica da je predmetne zgode došlo do naleta na divljač – košutu/srnu. Pri tome, tuženik, koji je osporio činjenicu da je u konkretnom slučaju došlo do naleta na divlju životinju (košutu/srnu), je na ročištu 9. rujna 2026. odustao od dokaznog prijedloga biološkim vještačenjem.

9. Sud nije uzeo u obzir dokazni prijedlog tuženika da se u postupku sasluša suprug vozačice Alenke Abramović, te da se provede dokaz dopunskim saslušanjem svjedoka Alenke Abramović, budući da su ti dokazni prijedlozi predloženi tek na ročištu za glavnu raspravu održanom 9. rujna 2026. Osim navedenog, dokazni prijedlog tuženika da se kao svjedok sasluša suprug vozačice Alenke Abramović je i neodređen, budući da nije naveo ni ime, a niti osobne podatke svjedoka kojeg predlaže saslušati. Odredbom članka 299. stavka 1. ZPP-a propisano je da su stranke dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke, dok je stavkom 2. propisano da stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, a stavkom 3. da nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno stavku 2. ovoga članka sud neće uzeti u obzir. Sukladno navedenom, a budući da je navedene dokazne prijedloge tuženik iznio nakon pripremnog ročišta, odnosno nakon zaključenja prethodnog postupka, pri čemu nije niti naveo da te dokazne prijedloge nije mogao iznijeti prije zaključenja prethodnog postupka, sud iste nije uzeo u obzir.

10. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (članak 8. ZPP-a), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 7.652,17 EUR s osnove regresnog zahtjeva, a koji iznos je tužitelj isplatio svom osiguraniku Mercedes-Benz Leasing Hrvatska d.o.o. 4. veljače 2022., temeljem police osiguranja automobilske kasko broj 004626258144, po osnovi nastale imovinske štete na osobnom vozilu registarske oznake RI 8350-G, koja se dogodila 7. prosinca 2021. uslijed naleta vozila na divljač – košutu/srnu.

12. Među strankama nije sporno pravo tužitelja da zahtjeva isplatu s osnove regresnog zahtjeva onog iznosa koji je isplatio svom osiguraniku Mercedes-Benz Leasing Hrvatska d.o.o., temeljem police osiguranja automobilske kasko broj 004626258144, budući da tuženik nije osporio da je predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja temeljem ranije navedene police osiguranja, kao i da je svom osiguraniku 4. veljače 2022. isplatio iznos od 7.652,17 EUR. Navedeno proizlazi i iz police

osiguranja automobilske kasko broj 004626258144 (list 13-14 spisa) i izvotka po transakcijskom računu (list 34 spisa).

13. Stoga je, a temeljem odredbe članka 963. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje ZOO) koja propisuje da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu, tužitelj bio ovlašten podnijeti tužbu protiv tuženika, a isplatom osigurnine nastupila je subrogacija na temelju zakona.

14. Međutim, među strankama je sporan prigovor prekluzije, pasivna legitimacija tuženika, mjesto i način nastanka štetnog događaja, opseg i visina štete, te odgovornost, odnosno suodgovornost vozačice vozila.

15. S obzirom na istaknute prigovore, prvenstveno je valjalo odlučiti o tužnikovom prigovoru prekluzije pozivom na odredbu članka 82. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 99/18, 32/19, 32/20; dalje ZL). Prema stavu ovoga suda navedeni prigovor nije osnovan jer se u konkretnom slučaju ne radi o šteti u lovištu iz članka 78. stavka 1. i 2. ZL-a, već o šteti od divljači koja je nastala na kolniku ceste.

16. Nadalje, odštetna odgovornost osoba koje gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva, i to kao objektivna odgovornost, uređena je odredbama ZL-a, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja (7. prosinca 2021.). Odredbom članka 80. stavka 1. ZL-a propisano je da za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo zakonom propisane mjere za sprječavanje štete od divljači.

17. Odštetna odgovornost tuženika uređena je i općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti, odnosno odredba članka 1045. stavka 3. ZOO-a, koja propisuje da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju, te daljnjim odredbama članka 1063. - 1067. ZOO-a, budući da divljač koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima predstavlja opasnu stvar, a šteta nastala u vezi s opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari (osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete). Izneseno stajalište potkrepljuje se identičnim stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženim u Odlukama broj: U-I-2813/2014 od 3. lipnja 2016. i broj: U-I-6264/2014 od 4. ožujka 2015. te stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenim u nizu njegovih odluka (npr. poslovni broj Rev-1816/90 i poslovni broj Rev-2070/92). Dakle, divljač koja pretrčava cestu se smatra opasnom stvari pa tuženik odgovara već pod pretpostavkama kada postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, bez obzira na krivnju tuženika. Stoga se odgovara već na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena, s time da kada je šteta nastala u vezi s opasnom stvari, uzročna veza između štetne radnje i štete se ne dokazuje, nego se uzročnost predmnijeva. Drugim riječima, kako u ovom slučaju tuženik odgovara prema načelu kauzaliteta (objektivne odgovornosti), tužitelj je bio dužan dokazati da je šteta nastala i da potječe od opasne stvari (divljači). S druge strane, tuženik se mogao osloboditi odgovornosti, pod uvjetom da je dokazao da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika ili treće osobe koju ona nije mogla

predvidjeti i čije posljedice nije mogla izbjeći ni otkloniti. Vlasnik se djelomično oslobađa odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (članak 1067. stavak 2. i 3. ZOO-a). U tom smislu napominje se da za nastalu štetu može biti odgovoran vozač, ako nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti i nije postupao po prometnom pravilu ili znaku, a odgovornost može biti i na strani osobe ovlaštene upravljati javnom cestom ako nije poduzela potrebne mjere sukladno odredbama Zakona o cestama ("Narodne novine" broj 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 114/22, 4/23 i 133/23).

18. Nadalje, kako je ranije navedeno, tuženik je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Međutim, prije odluke o navedenom prigovoru valjalo je odgovoriti na tuženikove navode kojima je osporio da bi se prometna nezgoda dogodila na mjestu kako je to navela vozačica Alenka Abramović, s obzirom da na navodnom mjestu prometne nezgode nisu pronađeni tragovi kočenja, niti bilo kakva oštećenja ili naznake koje mogle potvrditi da je do prometne nesreće i navodnog naleta na divljač došlo upravo na tom mjestu.

19. Iz provedenih dokaza proizlazilo bi da se prometna nezgoda dogodila upravo na mjestu kako to proizlazi iz zapisnika o očevidu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Primorsko – goranske, Postaje prometne policije Rijeka, KLASA: 511-09-34/06-O-282-2/2021 od 28. prosinca 2023. (list 96-99 spisa) i iskaza svjedokinje Alenke Abramović (list 153-154 spisa), kojem iskazu je sud poklonio vjeru, budući da je ista, u odnosu na mjesto prometne nezgode, prema stavu ovoga suda, uvjerljivo iskazivala, odnosno na državnoj cesti D3 iz smjera jugozapada prema sjeveroistoku kod 9 km plus 600 metra 17. dionice. Pri tome, za naglasiti je da je ovaj sud pri ocjeni iskaza navedene svjedokinje imao u vidu i istaknute prigovore na iskaz svjedokinje tuženika i umješača. Međutim, isti tim prigovorima nisu otklonili vjerodostojnost iskaza svjedokinje u odnosu na dinamiku nastanka, a time i mjesto prometne nezgode, posebno imajući u vidu da je u trenutku nastanka prometne nezgode predmetno vozilo bilo osigurano policom kasko osiguranja koja pokriva nastanak štete čak i uslijed krivnje vozača, stoga sud smatra kako vozačica nije imala razloga navoditi da se prometna nezgoda dogodila na navedenom mjestu, ukoliko to nije bilo točno, jer bi polica kasko osiguranja u svakom slučaju pokrila pretrpljenu štetu na vozilu. Pri tome, činjenica da na kolniku nisu pronađeni tragovi kočenja, niti bilo kakva oštećenja ili naznake koje mogle potvrditi da je do prometne nesreće i navodnog naleta na divljač došlo upravo na tom mjestu, ne znače da do prometne nezgode nije došlo na navedenom mjestu. Također, niti iz nalaz i mišljenja vještaka, odnosno usmenog iznošenja istog na ročištu 6. svibnja 2025. ne bi proizlazilo da mjesto predmetne prometne nezgode nije mjesto označeno u zapisniku policije sukladno iskazivanju vozačice. Iako je vještak naveo da je s obzirom na oštećenja na vozilu za očekivati da bi na kolniku bilo materijalnih tragova, to također, ne znači automatski da se prometna nezgoda nije dogodila na označenom mjestu. S tim u vezi, sud je uzeo u obzir da se prometna nezgoda dogodila oko 2:00 sata, odnosno po noći, na dijelu na kojem nema rasvjete, te stoga nije nemoguće da je manjih tragova na kolniku i bilo, ali da isti tijekom očevida nisu primijećeni i uneseni u zapisnik o očevidu. Sukladno navedenom, neosnovani su navodi tuženika kojima je osporio mjesto nastanka prometne nezgode na način kako je to utvrđeno u zapisniku o očevidu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprave Primorsko – goranske, Postaje prometne policije Rijeka, KLASA: 511-09-34/06-O-282-2/2021 od 28. prosinca 2023. Zapisnik o očevidu

sastavljen od strane policije je javna isprava, sukladno odredbi članka 76. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine” broj 47/09 i 110/21), stoga je na tuženiku teret dokazivanja da ono što je navedeno u javnoj ispravi nije točno, a što tuženik nije dokazao.

20. Nastavno na navedeno, neosnovan je i prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika. Iz dopisa Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Klasa: 323-01/24-01/92 od 9. listopada 2024. (list 138 spisa) u prilogu kojeg je dostavljena karta lovišta VIII/124 - GROBNIK kojim gospodari tuženik (list 139 spisa) jasno proizlaze granice navedenog lovišta. Locirajući mjesto prometne nezgode pomoću koordinata geografske širine i geografske dužine mjesta prometne nezgode navedenih u zapisniku o očevidu policije na karti lovišta kojim upravlja tuženik utvrđeno je da se mjesto prometne nezgode nalazi unutar granica lovišta tuženika. Stoga je tuženik pasivno legitimiran u ovome postupku, s obzirom da isti gospodari navedenim područjem.

21. Nadalje, u odnosu na navode tuženika da je sporno je li do prometne nezgode došlo naletom vozila na divljač – košutu/srnu ili se radilo eventualno o nekoj domaćoj životinji ili čak odbjeglom kućnom ljubimcu, sud je proveo dokaz saslušanjem vozačice Alenke Abramović (list 153-154 spisa), te vještačenje po vještaku prometne struke. U svojem iskazu vozačica Alenka Abramović je navela da se predmetne zgrade kretala starom cestom od Kikovice prema Gornjem Jelenju kada je u jednom desnom zavoju srna ili košuta, odnosno takav tip životinje skočila na cestu ispred automobila sa desne strane, nakon čega se udaljila u desnu stranu. Navela je da se sa desne strane kolnika od kuda je iskočila srna nalazi šuma i nije pregledno, odnosno da tamo sigurno nije ravnica. Istaknula je da na mjestu prometne nezgode nema rasvjete i da je bio mrak. U trenutku udara da se kretala možda 50-60 km/h jer je predmetna cesta zavojita i jako je mračno, pa se ni ne može brže kretati. Istaknula je da uopće nije vidjela srnu prije udarca, a da je počela kočiti tek nakon udarca u srnu, te da se sve dogodilo u sekundi. Na automobilu da je bilo puno tragova životinje i to kože, krvi i dlake. Nakon prometne nezgode da je zaustavila automobil, upalila sva četiri žmigavca i da nije micala automobil sa ceste, nakon čega je izašla iz vozila, te nazvala supruga i policiju koja je došla i napravila očevid, kao i da nakon prometne nezgode nije potražila je li srna negdje u blizini. Navela je i da se svjetla na automobilu automatski pale tako da ne može točno reći jesu li na automobilu bila upaljena kratka ili duga svjetla, ali da pretpostavlja da su bila upaljena duga svjetla. U konačnici, istaknula je i da ne zna je li na toj dionici ceste postavljen znak "divljač na cesti". Iz zapisnika sa očevida policije (list 99 spisa) proizlazi da su na automobilu pronađeni tragovi dlake jelenske divljači, koji su izuzeti, dok je vještak za cestovni promet Albert Grabovac u očitovanju od 3. siječnja 2025. i usmenom iznošenju nalaza i mišljenja na ročištu 6. svibnja 2025. naveo da nastala oštećenja odgovaraju okolnostima štetnog događaja, kao i da je moguće da oštećenja kakav su nastala na predmetnom vozilu nastanu i od neke druge životinje.

22. Sukladno navedenom, odnosno da se ni vještak nije mogao sa sigurnošću izjasniti je li do prometne nezgode došlo uslijed udarca u divlju životinju, odnosno njegov navod da je do oštećenja moglo doći i udarom u neku drugu životinju, ne isključuje da je do predmetne prometne nezgode došlo zbog udara u košutu/srnu.

Navedeno zajedno s iskazom svjedokinje Alenke Abramović, koja je s obzirom na protek vremena, te neminovno stanje potresenosti nakon prometne nezgode koja se dogodila po noći, na mračnom dijelu ceste, bez rasvjete, na uvjerljiv, životan i logičan način opisala, kako samu dinamiku nastanka štetnog događaja, tako i da se radilo o naletu na divlju životinju košutu/srnu, uz primjenu pravila o teretu dokazivanja koja se, a s obzirom na to da je tuženik odustao od dokaznog prijedloga biološkim vještačenjem kojim bi dokazao svoje (suprotne) tvrdnje, upućuju na zaključak da se prometna nezgoda dogodila upravo uslijed udarca vozila kojim je upravljala Alenka Abramović u divlju životinju – košutu/srnu. U odnosu na navedeno, a neovisno od činjenice što isti nije stručna osoba vezano za prepoznavanje životinjske dlake, valja istaknuti i iskaz svjedoka policijskog službenika Andrije Gende (list 212-213 spisa) koji je iskazao da je prilikom očevida izuzeo dlaku s vozila, te unio u zapisnik da bi se radilo o dlaci jelenske divljači, jer osim što je tako izjavila vozačica, da je prepoznao vrstu dlake, koja mu je dobro poznata jer je lovac i ima iskustva.

23. Također, u odnosu na dinamiku nastanka prometne nezgode, te tuženikov prigovor isključive odgovornosti/suodgovornosti vozačice vozila, odnosno da je vozačica pridonijela nastanku i visini same štete proveden je dokaz prometnim vještačenjem. Iz nalaza i mišljenja vještaka za cestovni promet Alberta Grabovca (list 170-181 spisa) proizlazi da je mjesto prometne nezgode utvrđeno sukladno fotodokumentaciji, oznakama na kolniku, te skici lica mjesta, a da je policija obavila pregled vozila na oko 130 metara od mjesta naleta na divljač koja je došla sa pristupnog puta, s desne strane. Navedeni pristupni put čija širina iznosi 11 metara, da je makadamski put, koji je u svom dijelu spajanja s glavnim kolnikom izveden kao neravni betonsko-asfaltni zastor. Naveo je i da je na oko 1500 metara prije mjesta naleta na divljač uočen znak "divljač na cesti" s dopunskom tablom s oznakom 5700 metara, kao i da prije mjesta nezgode nije uočen prometni znak ograničenja brzine od 80 km/h. S obzirom na navedeno, odnosno da je vozilo do dolaska policije pomaknuto na makadamsko proširenje, da je nepoznato mjesto zaustavljanja vozila nakon naleta na divljač, slijedom čega da nije moguće utvrditi brzinu kretanja vozila, ali da se prema iskazu vozačice ista kretala brzinom od 50-60 km/h. U odnosu na mogućnost uočavanja divljači i izbjegavanja naleta vještak je naveo da se, s obzirom da se radilo o noćnim uvjetima u kojima je divljač iskočila s desne strane kolnika, može reći da vozačica nije bila u mogućnosti pravovremeno uočiti divljač, odnosno da se radilo o iznenadnoj opasnosti za vozačicu, koju nije mogla izbjeći.

24. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok se tuženik podneskom od 10. studenoga 2025. očitovao na nalaz i mišljenje, pa je tako u odnosu na mogućnost uočavanja divljači prije prometne nezgode naveo da iz nalaza i mišljenja, te dokumentacije koja prileži spisu nesporno proizlazi da je na predmetnoj prometnici postavljen znak opasnosti „divljač na cesti“, a što znači da je vozač dužan upravljati vozilom s povećanim oprezom radi postojanja opasnosti od izlijetanja divljači na cestu. Stoga da nije dovoljno da vozač upravlja u skladu s ograničenom brzinom, već je dužan primijeniti povećani oprez i očekivati moguće istrčavanje divljači na cestu, odnosno da je dužan obraćati pažnju i na područje oko ceste radi pravovremenog uočavanja divljači, a ne samo na cestu. U slučaju da je tumačenje vještaka pravilno, da bi svrha postavljanja znaka opasnosti „divljač na cesti“ u potpunosti izgubila smisao. Navodi i da iz nalaza i mišljenja proizlazi da se radi o preglednom dijelu kolnika, pa da bi trebalo biti nesporno da je divljač trebalo biti moguće uočiti već i prije izlaska divljači

na prometnicu. Stoga, predlaže da se vještak očituje, odnosno navede na kolikoj udaljenosti od ceste na predmetnom području je vozačica mogla uočiti divljač, te koliko je vremena imala prije nego je divljač stupila na cestu (u slučaju da se radi o divljači i da je vozačica primijenila povećani oprez), kao i odgovaraju li nastala oštećenja opisanoj dinamici i okolnostima štetnog događaja, odnosno odgovaraju li oštećenja koja bi nastala opisanom dinamikom stavkama navedenim u računu broj: 12-23000149-22.

25. U svom očitovanju od 3. siječnja 2026., te na ročištu 6. svibnja 2025. na kojem je vještak usmeno iznio nalaz i mišljenje, isti je istaknuo da je vozač dužan upravljati s povećanim oprezom jer da može očekivati istrčavanje divljači, te da je dužan obraćati pažnju na područje oko ceste radi pravovremenog uočavanja. U konkretnom slučaju, da vozačica vozila nije bila u tehničkoj mogućnosti uočiti divljač van kolnika radi noćnih uvjeta vožnje, te jer se divljač u skoku pojavila na kolniku ispred vozila, pa da tek pojavom divljači na kolniku dolazi do opažanja divljači od strane vozačice i reagiranja. Istaknuo je i da smatra da prometni znak „divljač na cesti“ ima svoj smisao, ali da se to odnosi na one vozače koji su u tehničkoj mogućnosti uočiti divljač prije pojave divljači na kolniku. Nadalje, naveo je da ne može utvrditi na kojoj udaljenosti od ceste je vozačica bila u mogućnosti uočiti divljač, ali da pitanje nije na kojoj udaljenosti od ceste se može uočiti, nego da li se ikako može uočiti obzirom da boju divljači, oblik i ostalo. U konkretnom slučaju divljač da je u skoku došla na kolnik, ali da nije poznato koliko je vremenski bila u skoku, a ako bi to primjerice bilo 2 sekunde, da je vozilo za 2 sekunde prešlo oko 33 metra, što znači da vozačica 33 metra prije mjesta naleta nije mogla uočiti divljač jer je bila "u letu". U konačnici je istaknuo i da nastala oštećenja odgovaraju opisanoj dinamici i okolnostima štetnog događaja, kao i da oštećenja na vozilu odgovaraju stavkama navedenim u računu.

26. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti jer je isti sačinjen jasno, obrazloženo i u skladu s pravilima struke. Vještak je odgovorio na primjedbe tuženika i umješača, a nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja, isti nisu istaknuli daljnje primjedbe, niti predložile provođenje novog prometnog vještačenja.

27. Naime, u odnosu na dinamiku nastanka predmetne prometne nezgode, iz provedenih dokaza, kao i ranije otklonjenih prigovora tuženika u odnosu na mjesto prometne nezgode, kao i vrstu životinje na koju je vozilo naletjelo, jasno proizlazi da se prometna nezgoda dogodila upravo na državnoj cesti D3 iz smjera jugozapada prema sjeveroistoku, te da je kod 9 km plus 600 metra 17. dionice sa desne strane na kolnik iznenada istrčala košuta/srna, te je došlo do udara u prednji desni dio vozila. Naime, osim iz iskaza vozačice Alenke Abramović, isto proizlazi i iz nalaz i mišljenja vještaka Alberta Grabovca, koji je u očitovanju od 3. siječnja 2026. jasno naveo da nastala da nastala oštećenja odgovaraju opisanoj dinamici i okolnostima štetnog događaja.

28. Nadalje, iz provedenog vještačenja ovaj sud je utvrdio da ne postoji isključiva odgovornost, niti suodgovornost vozačice vozila za predmetni štetni događaj. Naime, vještak je u nalazu i mišljenju i očitovanju od 3. siječnja 2026., u odnosu na mogućnost uočavanja divljači i izbjegavanja naleta, naveo da s obzirom da se radilo o noćnim uvjetima i da je divljač iskočila s desne strane kolnika, da se može reći da vozačica nije bila u mogućnosti pravovremeno uočiti divljač, odnosno da se radilo o

iznenadnoj opasnosti za vozačicu, koju nije mogla izbjeći, koje utvrđenje vještaka je u skladu i s iskazom same vozačice Alenke Abramović, koja je iskazala da se sve dogodilo u sekundi i da je košutu/srnu uočila tek kada je istu udarila. Pri tome, u prilog navedenom, za navesti je da se prometna nezgoda dogodila u noćnim uvjetima na mjestu na kojem ne postoji rasvjeta, pa sama činjenica da je košuta/srna izletjela sa pristupnog makadamskog puta okruženog gustom šumom, a koji se nalazi na ulazu u zavoj, životno je i logično da vozačica nije mogla ranije uočiti košutu/srnu koja dolazi sa tog pristupnog puta. Navedeni položaj mjesta prometne nezgode, te okolnog okruženja jasno proizlazi iz fotografija snimljenih od strane vještaka tijekom očevida na licu mjesta, a koje su dio nalaza i mišljenja vještaka. Nadalje, nije sporno ni da se na oko 1500 metara prije prometne nezgode nalazi prometni znak "divljač na cesti" koji se odnosi i na mjesto prometne nezgode. Međutim, uzimajući u obzir da vještak nije mogao utvrditi brzinu kretanja vozila, dok iz zapisnika o očevidu policije proizlazi da je ograničenje brzine na mjestu prometne nezgode 80 km/h, a da je vozačica Alenka Abramović iskazala da se predmetne zgrade kretala brzinom od 50-60 km/h, odnosno brzinom za 20-30 km/h ispod dopuštene brzine kretanja vozila, ovaj sud ne nalazi dokazanim da je brzina kretanja vozila bila od utjecaja na nastanak predmetne prometne nezgode. Isto tako, sama činjenica postojanja znaka „divljač na cesti“ sama za sebe ne znači da vozačica nije upravljala vozilom s dužnom pažnjom i povećanim oprezom, posebno uzimajući u obzir već ranije navedene okolnosti predmetne prometne nezgode, kao što je noć, neosvijetljeni dio kolnika, šuma i mjesto nastanka prometne nezgode, a posebno utvrđenje iz nalaza i mišljenja vještaka Alberta Grabovca da je udar za vozačicu bio neizbježan. Stoga, prema stavu ovoga suda ne postoje okolnosti prema kojima bi se tuženik mogao osloboditi odgovornosti za štetu, kao ni doprinos vozačice nastanku prometne nezgode ili visini nastale štete, odnosno tuženik na kojem je teret dokaza isključive odgovornosti/suodgovornosti vozačice, isto nije dokazao.

29. Što se tiče visine utužene tražbine, napominje se da se šteta kao posljedica ovog štetnog događaja sastojala u materijalnoj šteti na automobilu osiguranom od strane tužitelja i troškovima popravka automobila. Visina nastale štete proizlazi iz izvotka po transakcijskom računu (list 34 spisa) iz kojeg je razvidno da je tužitelj isplatio na ime nastale imovinske štete iznos od 7.652,17 EUR sa uključenim PDV-om. Nadalje, vještak je u nalazu i mišljenju u odnosu na visinu štete na vozilu naveo da je temeljem izvida štete pribavljena ponuda popravka za predmetno vozilo, te da prema toj ponudi vrijednost popravka vozila iznosi 7.848,61 EUR, slijedom čega da je iznos od 7.652,17 EUR koji se tužbom potražuje realan.

30. S obzirom da je na izračun visine štete od strane vještaka tuženik stavio primjedbe, vještak je u očitovanju od 3. siječnja 2026. i usmenom iznošenju nalaza i mišljenja na ročištu 6. svibnja 2026., a u odnosu na prigovor tuženika da je iz računa Auto Gašparić d.o.o. broj 12-23000149-22, koji prileži spisu, razvidno da se na računu nalaze ugrađeni dijelovi koji prema njegovom mišljenju nisu bili oštećeni kao posljedica predmetnog štetnog događaja, naveo da oštećenja na vozilu odgovaraju stavkama navedenim na računu jer da je moguće da je došlo do oštećenja nekih dijelova koje se ne vide na fotografijama, već da je potrebno mjerenje, ispitivanje itd. Tako je istaknuo da je moguće da je oštećen i lijevi far (popucale plastične kopče), posuda za pranje stakla, kao i spremnik vode i kondenzator klime, te da je izgubljen dio tekućine (antifriz) prilikom zamjene spremnika. Nadalje, a u odnosu na prigovor tuženika da je vještak

koristio cijene iz 2025., a da je šteta popravljena 17. siječnja 2022., pa da je vještak trebao primijeniti cijene važeće u vrijeme otklanjanja štete, vještak je naveo da mora koristiti cijene iz 2025. jer da cijena iz vremena nastanka štete nema i nije moguće doći do njih s obzirom da ti podaci ne postoje, kao i da kod izračuna ne bi mogao primijeniti skalu amortizacije.

31. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka i u odnosu na izračun visine štete nastale na vozilu povodom predmetne prometne nezgode. Naime, vještak je jasno naveo na koji način i temeljem čega je utvrdio da je visina štete koju tužitelj tužbom potražuje realan, te je odgovorio na primjedbe tuženika. Stoga, sud nije imao razloga posumnjati u stručnost, objektivnost i ispravnost danog nalaza i mišljenja, te utvrđenu visinu nastalih troškova, a niti su stranke, u tom dijelu, stavile daljnje primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, nit su predložile provođenje dopunskog vještačenja ili vještačenja po drugom vještaku. U prilog navedenom, odnosno utvrđenju vještaka da je tužbom zatraženi iznos realan govori i činjenica da postoji značajna razlika u iznosu između računa popravka vozila Auto Gašparić d.o.o. broj 12-23000149-22 izdanog 2022. i ponude popravka koju je vještak pribavio od društva JOLLY AUTOLINE d.o.o. iz 2025., koja ukazuje upravo na povećanje cijena u razdoblju od popravka vozila do izrade nalaza i mišljenja. Naime, prema računu Auto Gašparić d.o.o. cijena popravka predmetnog vozila iznosila je 7.652,17 EUR, dok iz ponude društva JOLLY AUTOLINE d.o.o. proizlazi cijena popravka od 8.503,57 EUR (ne računajući iskazani rabat), što predstavlja razliku od preko 800,00 EUR.

32. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je potraživanje tužitelja u utuženom iznosu opravdano, a posljedično tome da je tužitelj osnovano postavio zahtjev po osnovi zakonske subrogacije prema tuženiku, slijedom čega je, a primjenom odredbe članka 963. stavka 1. ZOO-a, u vezi s odredbom članka 1063., 1064. i 1066. stavka 1. ZOO-a, odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

33. Kako su na osiguratelja prešla sva osiguranikova prava prema osobi koja je odgovorna za štetu (tuženiku), tako je na njega prešlo i pravo potraživati od tuženika zakonsku zateznu kamatu na isplaćeni iznos koji je dospio u trenutku kada je tužitelj izvršio isplatu svom osiguraniku, odnosno od 4. veljače 2022. (članak 1086. ZOO-a u vezi s člankom 963. stavkom 1. ZOO-a). Stoga je prihvaćen i tužiteljev zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata i to po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a.

34. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

35. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka, i to za sastav podneska od 7. studenoga 2023. u iznosu od 200,00 EUR, sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje Tarifa), zastupanja na ročištima 19. prosinca 2023., 11. lipnja 2025., 5. rujna 2025., 6. svibnja 2026. i 8. rujna 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, zastupanja na ročištima 26. rujna 2024., 27. studenoga 2024. i 5. ožujka 2025. u iznosu od 100,00 EUR, sukladno Tbr. 9. točki 2. Tarife, zajedno sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 375,00 EUR, odnosno ukupno iznos od 1.875,00 EUR. Također, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova uviđaja i prometnog

vještačenja u iznosu od 800,00 EUR, te pristojbe na tužbu u iznosu od 122,97 EUR i presudu u iznosu od 196,52 EUR. Stoga tužitelju pripada naknada troška parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 2.994,49 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2026., kao dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sukladno odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a i članka 151. stavka 3. ZPP-a.

36. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Naime, tužitelju ne pripada nagrada za sastav podneska od 8. rujna 2023. (u troškovniku pogrešno naveden datum 11. rujna 2023.) i 6. ožujka 2025., budući da je istima samo dostavio punomoć za zastupanje tužitelja, odnosno ispunio svoju obvezu dostave adrese za predloženog svjedoka, te stoga navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka. Nadalje, tužitelju ne pripada naknada troškova zastupanja za ročištima 26. rujna 2024., 27. studenoga 2024. i 5. ožujka 2025. preko iznosa od dosuđenim 100,00 EUR sa pripadajućim PDV-om do zatraženih 200,00 EUR sa pripadajućim PDV-om, budući da se na navedenim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari, niti su se izvodili dokazi.

37. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude

U Rijeci, 25. rujna 2026.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude.

Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3088d-b4f0c**

Kontrolni broj: **04657-89d39-a689f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.